

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. października 1915.

Treść: (№ 292.—295.) 292. Rozporządzenie, dotyczące zajęcia wityriolu miedzi. — 293. Rozporządzenie, celem ograniczenia używania pewnych surowych materiałów do produkcji wódki w kampanii 1915/16. — 294. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Łgocie-Niesułowicach. — 295. Rozporządzenie, dotyczące ustanowienia najwyższych cen dla (suchego) krochmalu i krochmalowej mączki ziemniaczanej.

292.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrami handlu i spraw wewnętrznych z dnia 28. września 1915,

dotyczące zajęcia wityriolu miedzi.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wszystkie istniejące zasoby wityriolu miedzi są z dniem ogłoszenia tego rozporządzenia zajęte na rzecz państwa.

Od tego wyjęte są tylko zapasy posiadacza, które nie przekraczają łącznie 100 kg, dalej te zapasy, które są bezwarunkowo potrzebne do wykonania zamówień zarządu wojskowego lub do wypełnienia zamówień przedsiębiorstw państwowych, w szczególności kolei państwowych i Zakładu poczt i telegrafów.

Co do tych zasobów wityriolu miedzi, które w chwili ogłoszenia tego rozporządzenia nie były jeszcze wyprodukowane, obowiązuje zajęcie z chwilą wyprodukowania.

§ 2.

Dokonane stosownie do § 1. zajęcie wityriolu miedzi ma ten skutek, że zajęte zasoby nie mogą być przerobione ani zużyte, ani też dobrowolnie lub przymusowo pozbyte lub obciążone zastawem, o ile nie zostały one przez Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem handlu oddane do wolnego rozporządzenia lub o ile nie wydano ze strony tych Ministerstw innych zarządzeń.

§ 3.

Czynności prawne, zawierane wbrew postanowieniom § 2. tego rozporządzenia, są nieważne. Istniejące kontrakty nie stoją na przeszkodzie zajęciu i nie mają skutków prawnych.

§ 4.

Kto ma w zapasie lub w przechowaniu wityriolu miedzi w ilościach ponad sto kilogramów, winien w ciągu ośmiu dni po wejściu w życie tego rozporządzenia zgłosić wprost do Ministerstwa rolnictwa zapasy, istniejące w dniu ogłoszenia tego rozporządzenia, wymieniając właściciela.

Co do znajdujących się w transporcie zasobów obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy.

Producenci wityriolu miedzi mają do dnia 15. każdego miesiąca zgłosić do Ministerstwa rolnictwa wyprodukowane w poprzednim miesiącu zasoby.

§ 5.

Właściciele zajętych zasobów są obowiązani dostarczyć je na zlecenie Ministra rolnictwa, wydane w porozumieniu z Ministrem handlu oznaczonym przez Ministra rolnictwa instytucjom za cenę, ustanowioną według § 8.

§ 6.

Gdy obowiązany nie zastosuje się do zlecenia, wydanego stosownie do § 5., wówczas dostarczenie będzie przeprowadzone według wskazówki Ministra rolnictwa przez władzę polityczną I. instancyi na koszt i niebezpieczeństwo obowiązującego.

Przeciw decyzjom i zarządzeniom władzy politycznej I. instancyi, wydanym na podstawie poprzednich przepisów, środek prawny nie jest dopuszczalny.

§ 7.

Posiadacz winien przechować bezpłatnie i zachować zajęte zasoby aż do odebrania ich przez Ministerstwo rolnictwa lub instytucję, przez nie wyznaczoną.

§ 8.

Dostarczenie zajętych zasobów oznaczonym w myśl § 5. instytucjom, ma w razie, jeśli umowa nie przyjdzie do skutku, nastąpić po cenie, ustanowionej ostatecznie według fachowej oceny przez Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem handlu.

§ 9.

Skuteczność zajęcia kończy się

1. z uchyleniem zajęcia przez Ministra rolnictwa,
2. z dostarczeniem oznaczonej według § 5. instytucji.

§ 10.

Producenci i posiadacze wityolu miedzi są obowiązani udzielić Ministerstwu rolnictwa bezwzględnie wszystkich zgodnych z prawdą wyjaśnień, potrzebnych dla zabezpieczenia skutku zajęcia.

Są oni nadto zobowiązani dozwolić organom władzy oględzin ubikacji przedsiębiorstwa i magazynów jak również wglądu do ksiąg przedsiębiorstwa, celem stwierdzenia istniejących zapasów.

§ 11.

Kto przekracza przepisy tego rozporządzenia lub nie zważa na wydane na jego podstawie zarządzenia, kto w ciągu wyznaczonego terminu nie

udzieli żądanego wyjaśnienia, lub udzieli je niezgodnie z prawdą, będzie karany przez władzę polityczną I. instancyi grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czynność lub zaniechanie nie podlega w myśl istniejących ustaw surowszej karze.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Heinold wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

293.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z dnia 29. września 1915,

celem ograniczenia używania pewnych surowych materiałów do produkcji wódki w kampanii 1915/16.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, wydaje się celem ograniczenia używania pewnych materiałów surowych do produkcji wódki, następujące przepisy:

§ 1.

W gorzelniach przemysłowych nie wolno w kampanii 1915/16 używać kartofli do produkcji wódki.

Buraki cukrowe można używać w kampanii 1915/16 do produkcji wódki tylko w tych gorzelniach przemysłowych i rolniczych, które przeobrażały buraki cukrowe także w kampanii 1914/15 i tylko w ilości maksymalnej, którą ustanowi dla każdej z tych gorzelnii Ministerstwo skarbu.

§ 2.

Sprzeciwiające się zakazowi używania materiałów produkcyjnych przy wyrabianiu wódki (§ 1.) będzie karane grzywną 10 K za każdy cetnar metryczny materiału, użytego wbrew zakazowi, jednak najwyżej w kwocie 5000 K. Ta kara dotyka kierownika przedsiębiorstwa gorzelnianego przy bezpośredniej odpowiedzialności przedsiębiorcy, o ile ten ostatni sam kieruje przedsiębiorstwem.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Heinold wlr.
Zenker wlr.

Schuster wlr.
Engel wlr.

294.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. września 1915,

dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Lgocie-Niesułowicach.

W Lgocie-Niesułowicach utworzono wyposażoną w uprawnienia pobocznego Urzędu cłowego II. klasy ekspozyturę głównego Urzędu cłowego w Szczakowej, która rozpoczęła już swe czynności.

Engel wlr.

295.

Rozporządzenie Ministrów handlu, rolnictwa i spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 1. października 1915,

dotyczące ustanowienia najwyższych cen dla (suchego) krochmalu i krochmalowej mączki ziemniaczanej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Cena za 100 kg wagi netto najpierwszej jakości suchego krochmalu i najpierwszej jakości krochmalowej mączki ziemniaczanej nie może przekraczać przy sprzedaży przez producenta krochmalu 74 K bez względu na termin dostawy.

§ 2.

Ustanowiona w § 1. cena najwyższa rozumie się za całe ładunki wagonów od stacyi kolejowej (lub stacyi okrętowej) miejsca produkcji, bez worka, za opłatą w gotówce bez potrącenia.

Gdy na żądanie kupującego dostarcza worka sprzedający, nie może ten ostatni rachować za to więcej, jak 3 K za każde 100 kg krochmalu lub mączki krochmalowej.

Za przesyłki w mniejszych ilościach niż w całych ładunkach wagonowych można dorachować do ustanowionych cen najwyższych dodatek w kwocie 2 K za każde 100 kg.

Najwyższa cena zawiera już koszt załadowania i transportu do stacyi załadowania.

§ 3.

Przy dalszej odsprzedaży w handlu hurtowym można dorachowywać do ceny najwyższej oprócz należytości za przewóz i dowiezienie jednorazowy dodatek w wysokości 1½ %.

Polityczne władze krajowe są upoważnione do ustanawiania cen najwyższych za krochmal i krochmalową mączkę ziemniaczaną w handlu drobnym.

§ 4.

Polityczna władza krajowa może wezwać posiadacza krochmalowej mączki ziemniaczanej do dostarczenia znajdującego się w jego posiadaniu towaru po ustanowionej najwyższej cenie. Gdy się on wzbrania uczynić zadość temu wezwaniu, może polityczna władza krajowa sprzedać zapasy na rachunek i koszty posiadacza; cenę sprzedaży ma ustanowić ostatecznie polityczna władza krajowa po wysłuchaniu rzeczoznawców, uwzględniając najwyższą cenę jakoteż dobroć i zdatność towaru.

§ 5.

Rozporządzenie to nie dotyczy sprowadzania krochmalu lub krochmalowej mączki ziemniaczanej z za granicy cłowej.

§ 6.

Za przekroczenia postanowień tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie przepisów będą polityczne władze I. instancyi nakładały na sprzedających kary pieniężne do 5000 K lub kary aresztu do 6 miesięcy.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. października 1915.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów handlu, rolnictwa i spraw wewnętrznych z dnia 30. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 25, o ustanowieniu najwyższych cen za krochmalową mączkę ziemniaczaną.

Heinold wlr.
Zenker wlr.

Schuster wlr.
Engel wlr.

